

گزارشی از مراسم بزرگداشت ۸ مارس توسط "اتحاد زنان آزادیخواه" در لندن

در بزرگداشت روز جهانی زن روز شنبه ۷ مارچ مراسمی از سوی "اتحاد زنان آزادیخواه" در لندن برگزار شد که با استقبال بخشی از ایرانیان مقیم لندن مواجه شد. این مراسم در سالن کتابخانه ایزلینگتون برگزار شد. داخل سالن با تصاویر مبارزاتی از جنبش زنان و تصاویر زنان انقلابی و رزمنده و همچنین شعار "مرگ بر جمهوری اسلامی" تزئین شده بود.

برنامه ها با خوشامد گویی به حضار و معرفی کوتاهی از "اتحاد زنان آزادیخواه" آغاز شد. در ابتدا اشاره شد که تشکل "اتحاد زنان آزادیخواه" صدای زنان مبارز و آگاهی ست که معتقدند که جمهوری اسلامی بزرگترین مانع در راه رسیدن زنان به آزادی، و حتی تحقق خواست برابری حقوقی آنان با مردان است. همچنین در این معرفی تاکید شد که "اتحاد زنان آزادیخواه" ضمن اینکه از مبارزات زنان برای از بین بردن قوانین زن ستیز جمهوری

اسلامی پشتیبانی می کنند، با هرگونه توهم پراکنی که تحقق این امر را در چهارچوب رژیم جمهوری اسلامی و با حفظ این رژیم امکان پذیر جلوه می دهد، قاطعانه مرز بندی داشته و معتقدند که موفقیت این مبارزه تنها در گرو پیشرفت مبارزات رادیکال زنان کارگر و زحمتکش در کنار مردان کارگر و در پی نابودی تمامی ریشه های اصلی درد ها و محرومیت های کنونی، یعنی نظام سرمایه داری وابسته حاکم بر ایران عملی خواهد بود.

مراسم از دو بخش تشکیل شده بود. در بخش اول، پیام اتحاد زنان آزادیخواه به مناسبت روز جهانی زن توسط سارا خوانده شد. در این پیام علاوه بر توضیح کوتاهی از تاریخچه ۸ مارس به این مسئله مهم نیز اشاره شده بود که در شکل گیری ۸ مارس، مبارزات زنان کارگر در آمریکا و اروپا دارای نقش اصلی بوده و به همین خاطر برگزاری روز زن را به حق باید یکی از دست آورد های ارزنده جنبش زنان کارگر به حساب آورد و در تداوم آن این روز به سمبل مبارزاتی زنان و مردان آزادیخواه تبدیل شده است و هرگز رو به خاموشی نرفته است. در ادامه این پیام آمده بود که تاریخ نشان داده است که موقعیت فرودستی زنان همواره تابع شرایط اقتصادی و روابط مالکیتی در نظام های استثمارگر طبقاتی بوده است و در نتیجه لغو نهای این نابرابری و فرودستی، تنها در بستر ویرانی نظم کنونی و نابودی نظام های طبقاتی امکان پذیر خواهد شد. در پیام "اتحاد زنان آزادیخواه" آمده بود که **یا داشتن چنین افقی ست که در سالگرد ۸ مارس روز جهانی زن، ما تاکید می کنیم که ضمن آن که باید با تمام قوا و به هر وسیله ممکن از کوچکترین مبارزات و اعتراضات برحق، زنان برای کسب حقوق صنفی و سیاسی شان دفاع و حمایت کرد در همان حال باید کوشید تا این مبارزات را به مسیر موثر یعنی نابودی نظام استثمارگرانه کنونی و دیکتاتوری سرکوبگر حافظ آن یعنی رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی کانالیزه نمود.** چرا که رهایی و آزادی واقعی زنان در گرو نابودی نظامی ست که عامل اصلی انقیاد زنان بوده و می باشد.

در ادامه برنامه، ویدئو کلپیی با نام "زنان ایران در گذرگاه تاریخ" پخش شد که به مبارزات زنان و شرکت فعال آنها در عرصه های سیاسی - اجتماعی از دوران مشروطیت تا به امروز اختصاص داشت و در آن به گوشه ای از موانع و برخورد های ارتجاعی در راه پیشرفت مبارزات زنان ایران نیز پرداخته شده بود. این ویدئو کلپ با تصاویری از زنان دلیر و انفلابی و وقایع تاریخی مختلف در ارتباط با زنان همراه بود.

بدنبال پخش این کلیپ ، ناهید با صدای گرم و رسای خود چند ترانه سرود اجرا کرد که مورد استقبال شدید حاضرین قرار گرفت.

سپس نوبت به سخنرانی سهیلا دهماسی رسید که آن را تحت عنوان "قوانین زن ستیز جمهوری اسلامی و دو شیوه برخورد به آن در جنبش زنان" به جمع حاضر در سالن ارائه نمود. سخنران در بخشی از صحبت‌هایش به بررسی یکی از جدیدترین اقدامات رژیم جمهوری اسلامی علیه زنان ایران یعنی ارائه لایحه ای مربوط به "قانون حمایت از خانواده" پرداخت و مشابهت آن را با قوانین زمان شاه بر شمرد.

یک نکته بسیار مهم در این سخنرانی اشاره به این موضوع بود که در برخوردهای جاری اغلب تلاش می شود تا اقدامات زن ستیزانه رژیم جمهوری اسلامی صرفاً به مذهبی و اسلامی بودن آن ربط داده شود. برای رفع این توهم سهیلا توضیحاتی نیز در این رابطه داد و از جمله اشاره کرد که با وجود اینکه حکومت های پهلوی (پدر و پسر) حکومت هایی سکولار بوده و همچون جمهوری اسلامی مذهبی نبودند، ولی قوانین مربوط به زن و خانواده در آن دوران نیز کاملاً بر اساس تعالیم اسلام بنا شده بود. در نتیجه، نابرابری میان زن و مرد و اعمال انواع ظلم ها و احقافات در حق زنان از طرف رژیم شاه نیز مورد حمایت قرار داشته و اجرا می شد. این امر خود بیانگر آن بود که ستم بر زنان به نفع سیستم سرمایه داری حاکم بر ایران بوده و رژیم شاه نیز درست به خاطر پاسداری از این سیستم و حفظ آن هرگز نخواست مبنای اسلامی قانون مربوط به خانواده را بالکل تغییر دهد. چرا که قوانین زن ستیز همواره در خدمت استثمار هرچه بیشتر نیروی کار اکثریت زنان جامعه به نفع بهره کشان حاکم بوده و می باشد.

سخنران سپس صحبت‌های خود را به مسایل زنده و اوضاع زندگی و کار زنان در جمهوری اسلامی، مبارزات زنان و اینکه دو نوع برخورد کاملاً متفاوت به رژیم و اقدامات زن ستیز آن وجود دارد گسترش داد. او در بررسی این دو شیوه برخورد نخست به "کمپین یک میلیون امضا" به عنوان تربیون زنان اصلاح طلب متعلق به طبقه سرمایه دار اشاره کرد. همانگونه که گردانندگان این کمپین خود تاکید کرده اند ، مطرح کرد که آنها در جنبش زنان به قول خود تنها "به دنبال تغییر قوانین بدون تغییر حکومت" هستند و معتقدند که "باید گام به گام حرکت کرد". سخنران سپس با توضیح واقعیات روزمره زندگی زنان و ذات دیکتاتوری عریان رژیم جمهوری اسلامی که کمترین مبارزات

صنفي و مسالمت آميز و جويای اصلاحات تدريجي را نيز بر نفي تايد، تاکيد کرد که چنين برخوردی چه مدافعان آن آگاه باشند و چه نباشند همانگونه که تجربه ۳۰ سال زندگی زنان تحت ستم ايران نشان داده منجر به آزادی و رهایی زنان ما از چنگال قوانين زن ستيز حکومت نفي شود و تنها انرژی مبارزاتی زنان را به بیراهه می برد و عمر رژیم زن ستيز جمهوری اسلامی را زياد می کند.

سهیلا سپس به برخورد ديگر در جنس زن که متعلق به اکثریت زنان ايران یعنی زنان زحمتکش و محروم است و کوچکترین اعتراضاتشان بر عليه قوانين زن ستيز و حکومت مدافع آن - حتی بر سر مسایل صنفی و غير سياسی نظير حق پوشش - به خاک و خون کشیده می شود پرداخت و توضیح داد که اين زنان نه تنها کوچکترین منافع در حفظ نظام سرمايه داری حاکم و فرهنگ و مناسبات ارتجاعی مرد سالارانه آن ندارند، بلکه منافعشان تماماً در گرو نابودی نظام حاکم می باشد. در آخر صحبتها، سخنران مطرح کرد که برخوردی که خواهان محصور کردن جنس زنان در چارچوب نظام حاکم است، همانگونه که تجربه نشان داده راه به جایی نخواهد برد و منجر به بهبود وضع زنان ما نخواهد شد در حالیکه تنها راه رهایی زنان ايران از کانال تشديد مبارزات روزمره شان و کاناليزه کردن آن در مسير سرنگونی جمهوری اسلامی می گذرد.

سخنران در جمعبندي خود روشن ساخت که اين نه تلاش های عقيم اصلاح طلبان و کمپين یک ميليون امضا برای گرفتن امتياز از حاکميت بلکه مبارزات زنان ايران برای نابودی ريشه های ستم بر زن است که نهايتاً می تواند در خدمت رشد جنس زنان قرار گرفته و هر چه بيشتر انرژی مبارزاتی زنان را برای رهایی کامل وارد عرصه مبارزه با رژیم زن ستيز حاکم و قوانين ارتجاعی استثمارگرانه و مرد سالارانه آن کند. بدنبال اين سخنرانی یک استراحت کوتاه داده شد که در طی آن حاضرین به دیدار از ميز کتاب ها و صرف غذا و چای و شیرینی پرداختند.

بخش دوم برنامه با ويديو کليپ زیبای "سرود افتخار" آغاز شد. اين ويديو شامل دکلمه هنرمندانه شعر بسيار زیبای افتخار (من یک زنم) از چریک فدائی خلق رفيق غزال آيتی بود که همراه با تصاوير بجا و هنرمندانه ارائه شد. به دنبال آن بارديگر هنرمند عزيز ناهيد با همراهی هنرمند نوازنده مسعود به روی صحنه آمد و چند ترانه شاد را اجرا کرد. سپس سرهات آريجان تونج نوازنده و هنرمند مبارز گُرد با نوای دل انگيز ساز خود بخش بعدی برنامه را با خواندن ترانه سرودهای مبارزاتی گُردی ادامه داد. در جريان اجرای اين برنامه حاضرین با رقص گُردی وی را همراهی کردند. در بخش پایانی، مسعود یکبار ديگر با اجرای قطعات شاد موسیقی محلی، اين شب فراموش نشدنی را در محیطی آکنده از شور و اتحاد به پايان برد. حدود ۸۰ تن از ایرانیان مقیم لندن در مراسم ۸ مارس در لندن شرکت کردند که تعداد قابل توجهی از آنان را زنان و دختران جوان تشکيل می دادند.

۱۱ مارس ۲۰۰۹

Etehadezan@yahoo.com